

Anything that is too stupid to be spoken is sung. - Voltaire (1694-1778)

Konuşmak için *çok aptalca* olan bir şeyin şarkısı yapılır demiş Volter hazretleri.

Bunu tam *defterime*:

Şiirdeki düşünce nedir? Şiirin duygu, ilham veya sahne değil de *düşünce* taşıması bir bana mı garip geliyor? Düşüncenin yeri şiir değil, şiir de düşünce etrafında yazılmaz.

yazdığım gün gördüm. Voltaire'in *şarkı* dediğine şiir demişim gibi geldi.

Memleketimizde *şiir* deyince akan suları kesiyor ve *şair* deyince büyük birinden bahsettiğimizi kabul ediyoruz. Düzyazıda yanyana geldiğinde çok saçma duracak kelimeler, şiire döküldüğünde bir nevi *kralın şiiri* olduğundan herhalde insanların hürmetine mazhar oluyor. Şiirin saçması yok, şairin *bir bildiği* olduğunu düşünüyoruz.

Buna itiraz edecek kadar şair değilim, *adamların* bildiği bir şeyler olduğunu inkar etmek için muhatabı oldukları *ilhama* muhatap olabilmek lazım belki. Yine de bir *şairin* düzyasına bakınca eğer *ciddi* bir fikir göremiyorsam, şiirinin de bundan fazlası olabileceğini düşünmüyorum. Bir şair düzyasında saçmaladığında, *bir hikmet vardır* diye değil, *şiiri de bundan fazla değil demek ki* diye bakıyorum.

Şiirin *duygularımı* gıcıklayan taraflarını seviyorum, *sanat* zaten bu ancak şiirin diğer sanatlardan *daha derin* olduğu bir safsatadan ibaret.